

TEATR I DRAMAT WOBEC WYZWAŃ (PO)PONOWOCZESNOŚCI

poniedziałek, 22 listopada 2021 roku,

godz. 9.30-16.30, platforma ZOOM

SYLWETKI ZAPROSZONYCH EKSPERTEK I EKSPERTÓW

TEATR I DRAMAT CZESKI

Tatjana Lazorčáková - profesorka Katedry Studiów Teatralnych i Filmowych na Wydziale Humanistycznym Uniwersytetu Palackiego w Ołomuńcu. Zajmuje się czeską dramaturgią i historią czeskiego teatru drugiej połowy XX wieku, zwłaszcza sceną kabaretową i autorską oraz tzw. małą sceną. Jej zainteresowania badawcze obejmują także reżyserię teatralną i współczesny teatr śląski i morawski. Publikuje m.in. w czasopismach: „Divadelní noviny”, „Divadelní revue”, „Czech and Slovak Journal of Humanities” i „Theatralia”. Autorka wielu monografii (m.in. *Czas małych teatrów*; *Studio Forum – opowieść o teatrze*, *Depeše na kolečkách – HaDivadlo 1978*, *Fenomen teatrów studenckich*, *Osobowości krytyki teatralnej w Ostrawie i Ołomuńcu*) i szkiców (m.in.

Sceny studyjne w latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych XX wieku; *Powiązania genealogiczne koncepcji teatralnych*; *Antropologiczne aspekty polskiego teatru i ich wpływ na twórczość teatralną Moraw i Śląska od lat sześćdziesiątych XX w.*; *Autoidentyfikacja – autorefleksja – autotematyzacja Ostrawy*). Członkini kolegium redakcyjnego czasopisma „Theatralia” oraz jurorka w prestiżowym konkursie aktorskim o nagrodę Talii (cz. Cena Thálie).

Martina Pecková Černá - teatrołożka, tłumaczka i animatorka kultury, absolwentka teatrologii na Uniwersytecie Karola w Pradze, autorka pracy doktorskiej poświęconej produkcji muzycznej na praskiej DAMU (Akademia Teatralna). Zajmuje się współczesną dramaturgią czeską, niemiecką i hiszpańską, współczesnym teatrem oraz europejską polityką kulturalną. Od 2010 roku kieruje działem współpracy międzynarodowej Instytutu Teatralnego w Pradze.

Foto: materiały Instytutu Teatralnego w Pradze

TEATR I DRAMAT WĘGIERSKI

György Spiró- prozaik, dramaturg, eseista, tłumacz, dyrektor i kierownik literacki teatrów, sławista, wykładowca uniwersytecki (od 1997 roku profesor w Katedrze Estetyki na Uniwersytecie w Budapeszcie, w latach 1990-1997 w Wyższej Szkole Teatralnej i Filmowej w Budapeszcie), członek Węgierskiego Pen Clubu. Jest laureatem wielu prestiżowych nagród literackich i teatralnych, m.in. Międzynarodowej Nagrody Wyszehradzkiej, Nagrody im. Kossutha, Nagrody Angelusa za dzieło *Mesjasze*. Na język polski została przetłumaczona powieść *Iksowie*, uznana za arcydzieło *Niewola*, *Salon Wiosenny* i *Diabolina*. Wiele z jego dramatów jest stale obecnych w repertuarze teatrów na Węgrzech, a także w Polsce: *Szalbierz*, *Dogrywka*, *Opera mydlana*, *Słuczka*, *Prah*, *Zaciemnienie*. Admirator twórczości Stanisława Wyspiańskiego i tłumacz *Wesela*, *Powrotu Odysa*, *Nocy listopadowej*. Jest również autorem rozprawy *Dramat*

wschodnio-europejski. Od oświecenia do Wyspiańskiego.

Foto: KrisztinaSzalmás

Tamás Jászay - krytyk teatralny, redaktor, nauczyciel akademicki, kurator. Krytyką teatralną jako freelancer zajmuje się od 2003 roku, od tego czasu opublikował ponad 1000 tekstów w języku węgierskim i w przekładzie na kilkanaście języków. W 2008 roku był jednym z założycieli portalu poświęconego krytyce i publicystyce kulturalnej *Revizor* (www.revizoronline.com), gdzie do dzisiaj zamieszcza swoje teksty, a od 2021 roku pełni funkcję redaktora naczelnego. Od 2009 roku prowadzi zajęcia dydaktyczne i badania na uniwersytetach węgierskich; od 2017 roku jest zatrudniony na stanowisku adiunkta na Uniwersytecie w Segedynie. Jego zainteresowania badawcze obejmują: wiedzę o teatrze, historię teatru i teatr współczesny.

TEATR I DRAMAT SŁOWACKI

Vladislava Fekete – menadżerka kultury, wykładowczyni akademicka, dramaturżka, teatrołożka, tłumaczka, autorka dramatów. Jest absolwentką studiów dramaturgicznych w Katedrze Reżyserii Teatralnej i Dramaturgii Akademii Sztuk Pięknych w Bratysławie, w 2009 roku ukończyła również prowadzone na tej samej uczelni studia podyplomowe. Od 2016 roku jest związana z Katedrą Studiów nad Teatrem. Profesjonalnie zajmuje się przede wszystkim problematyką zarządzania kulturą, dramaturgią, przekładem artystycznym, teorią i krytyką współczesnego teatru i dramatu. Od 2006 roku jest dyrektorką Instytutu Teatralnego w Bratysławie oraz dyrektorką festiwalu współczesnego dramatu słowackiego i światowego Nová drama/New Drama. Była inicjatorką powołania akredytowanej instytucji naukowo-badawczej w dziedzinie sztuk scenicznych - Centrum Badań nad Teatrem, licznych realizowanych przez Centrum projektów badawczych z zakresu historii słowackiego teatru i dramatu, powstania pisma poświęconego teatrowi „kød – konkrétne o divadle” i wielu innych działań, wspierających powstawanie nowych dramatów słowackich dla dzieci i dorosłych oraz popularyzację słowackiego teatru w kraju i zagranicą.

Foto: René Miko

Miron Pukan - teatrolog, literaturoznawca, kierownik literacki Teatru Spiskiego oraz festiwalu teatralnego Akademicki Preszów – konkursu twórczości artystycznej studentów w Słowacji. Brał udział w przygotowaniu wielu spektakli w teatrach profesjonalnych i alternatywnych, jest również twórcą warsztatów teatralnych. Jako pracownik Instytutu Estetyki i Kultury Artystycznej Uniwersytetu w Preszowie uczestniczył w realizacji licznych projektów badawczych. Jego zainteresowania naukowe obejmują: historię teatru europejskiego i słowackiego, teorię dramatu i teatru, interpretację dzieła teatralnego, współczesny teatr słowacki, teatr alternatywny, ze szczególnym uwzględnieniem obszaru kultury słowackiej, polskiej i czeskiej, antropologię kultury; zajmuje się także krytyką teatralną. Wydał monografię *Teatr w zmieniających się czasach. Narodowy Teatr Ukraiński/Teatr Aleksandra Duchnowicza w Preszowie* (2007), jest również redaktorem monografii wieloautorskich oraz autorem licznych artykułów naukowych z zakresu teatrologii i literaturoznawstwa, publikowanych w tomach zbiorowych oraz słowackich i zagranicznych czasopismach specjalistycznych („Javisko”, „kød – konkrétne o divadle”, „Vlna”, „Slovenské divadlo”, „Orghast”, „Teatr“), zasiada w jury rozmaitych konkursów, przeglądów oraz festiwali recytatorskich i teatralnych.

TEATR I DRAMAT NIEMIECKI

Zbigniew Feliszewski - germanista, literaturoznawca. Studiował na Uniwersytecie Śląskim, gdzie doktoryzował się w 2001 roku na podstawie rozprawy *Literackość scenariuszy filmowych Rainera Wenera Fassbindera*. W roku 2015 uzyskał stopień doktora habilitowanego. Rozprawa habilitacyjna *Wyścig na wstędze Möbiusa. Dramaty Franza Xavera Kroetza w teorii konsumpcji* ukazała się nakładem TAIWPN Universitas w Krakowie w 2014 roku. Obszary badawcze, którym poświęca uwagę leżą w miejscu przecięcia nauk literaturoznawczych, kulturoznawczych i teatrologicznych. Zajmuje się współczesnym dramatem niemieckojęzycznym, teatrem i dramatem Bertolta Brechta, teorią teatru w transferze kulturowym, literaturą w teorii konsumpcji.

TEATR I DRAMAT POLSKI

Piotr Dobrowolski - pracownik Zakładu Estetyki Literackiej na Wydziale Filologii Polskiej i Klasycznej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Badacz współczesnej estetyki teatru, literatury i sztuk wizualnych w perspektywie porównawczej, społecznej, performatywnej i krytycznej. Krytyk teatralny i literacki, komentator życia artystycznego, tłumacz, eseista. Członek Polskiego Towarzystwa Badań Teatralnych, redaktor „Czasu Kultury”, stały współpracownik

miesięcznika „Dialog” i portalu www.teatralny.pl, członek Kapituły Gdyńskiej Nagrody Dramaturgicznej. Autor licznych publikacji popularyzatorskich, krytycznych i naukowych z zakresu literatury, teatru, widowisk i sztuk wizualnych. Redaktor książki *Dramatyczność i dialogowość w kulturze* (wspólnie z A. Krajewską i D. Ulicką, 2010), autor monografii: *Estetyka odrzucenia w dramacie i teatrze współczesnym* (2011); *Wolność, równość, teatr. Pięć lat Sceny Roboczej* (2017), *Teatr i polityka. Dyskursy polityczne w polskiej dramaturgii współczesnej* (2019).

Karolina Korcz – literaturoznawczyni, doktorka nauk humanistycznych, absolwentka Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Jej zainteresowania badawcze obejmują kwestie związane z warunkami i sposobami funkcjonowania najsłynniejszej powieści Michaiła Bułhakowa w obiegu czytelnictwa w Polsce, specyfikę recepcji oraz wartość tego dzieła dla kultury polskiej. Jest autorką książki *Cień Wolanda nad PRL. „Mistrz i Małgorzata” Michaiła Bułhakowa w Polsce w latach 1969-1989. Obecność. Recepcja. Odzew* (2019). Wraz z prof. Mariettą Czudakową była współuczestniczką debaty *Michaił*

Bułhakow. Życie nieoczywiste, zorganizowanej przez Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia w Warszawie. Autorka artykułów problemowych i recenzji publikowanych na łamach m.in. takich czasopism naukowych, jak: „Porównania”, „Slavia Occidentalis”, „Zagadnienia Rodzajów Literackich”, „Roczniki Humanistyczne”, „Napis”, „Zeszyty Humanistyczne AJP” in. Obecnie prowadzi badania nad miejscem, rolą i znaczeniem *Mistrza i Małgorzaty* w kulturze polskiej po 1989 roku.